

Spindeln och sköldpaddan

(Saga från Afrika -Ashanti-stammen)

Sköldpaddan hade gett sig ut på vandring och började bli både hungrig och törstig. När han kom förbi spindelns hydda kände han den ljuvliga doften av nylagad fisksoppa. Han kunde därför inte låta bli att knacka på. Spindeln blev sur, för han hade tänkt sig att äta ensam. Men nu var det så att enligt traditionen i landet kunde spindel inte neka en gäst som ville komma och äta med honom. Därför blev han så illa tvungen att bjuda in sköldpaddan.

När sköldpaddan sträckte sin tass mot sopsleven utropade spindeln: "Stopp där! I mitt land är det sed att alltid tvätta sig innan man äter." Det där var faktiskt inte sant, men spindeln ville ju bli av med sin gäst.

"Då får jag se till att ordna det", sa sköldpaddan och lunkade iväg mot floden. Under tiden började spindeln äta det fortaste han kunde för att slippa dela med sig. När Sköldpaddan badat färdigt var han ren från topp till tå, men på vandringen tillbaka till spindelns hydda blev han dammig igen.

"Stopp där!" sa spindeln. "Du är ju fortfarande smutsig."

"Jag blev ju dammig på vägen tillbaka", suckade sköldpaddan.

"Det här duger inte", menade spindeln. "Du får gå och tvätta dig igen."

Så sköldpaddan lunkade åter iväg till floden, medan spindeln vräkte i sig sin middag. När sköldpaddan kom tillbaka var maten slut.

"Det var det bästa jag ätit på bra länge", skrockade spindeln.

"Jaha. Då får man tacka för gästfriheten", sa sköldpaddan och gick vidare.

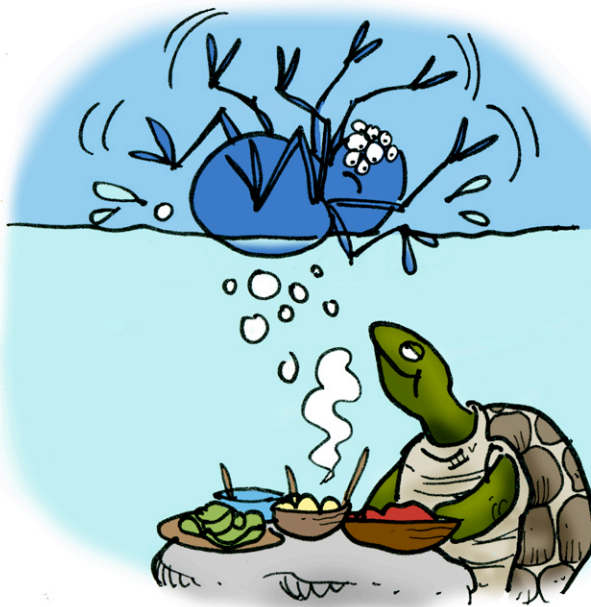
En tid senare var spindeln ute på vandring då han fick vittring på god matlagning. När han kommit till en djup damm kunde han se sköldpaddan på botten och den stora middag han just lagat åt sig. Spindeln plaskade i vattnet och fick på så sätt sköldpaddans uppmärksamhet.

"Hej, spindel", sa sköldpaddan när han simmat upp till ytan.

"Jag skulle tro att seden att bjuda in besökare till middag är densamma hos dig som hos mig", sa spindeln.

"Jo, det stämmer", höll sköldpaddan med. "Dyk ner här bara så får du mat."

Nu var problemet det att spindelns kropp var klotrund och lätt som ett flöte. Hur han än sprattlade, simmade och försökte snurrade han bara runt på vattenytan utan att sjunka en tum. Men så kom den listiga spindeln på att han kunde fylla fickorna i sin jacka med stenar, och sedan kunde han dyka utan problem. Då de satt sig till bords sa sköldpaddan: "Bästa spindel, i min del av landet är det sed att alltid ta av sig jackan innan man äter."

Spindeln glömde för ett ögonblick bort att han hade stenarna i fickorna och när han tog av jackan flöt han fort som en kork upp till ytan och blev kvar där. Där satt han sedan och tittade på medan sköldpaddan lungt avnjöt sin goda middag.

När man försöker lura någon till sin egen fördel finns det ofta någon som luras tillbaka ännu bättre!

Slut!